

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 15^Η

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ

Πρὸς τὸν ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαὸ
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοὶ μου πατέρες καὶ ἀδελφοὶ μου εὐλογημένοι,

Συναχθήκαμε καὶ πάλι στοὺς ἱεροὺς Ναοὺς μας αὐτὴ τὴν εὐλογημένη ἡμέρα γιὰ νὰ γιορτάσουμε τὰ Χριστούγεννα, τὴν Χριστοῦ Γέννα. Προσῆλθαμε στὴ νοητὴ Φάτνη τῆς Ἐκκλησίας καὶ σὰν τοὺς μάγους καὶ τοὺς ποιμένες, δοξολογοῦμε κι' ἐμεῖς τὸν Γεννηθέντα Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, θαυμάζοντας τὸ ἄπειρο μεγαλεῖο τῆς ἀγάπης Του γιὰ μᾶς.

Τὰ Χριστούγεννα εἶναι πράγματι ἡ γιορτὴ τῆς ἀγάπης. Αὐτό, ἄλλωστε, διαλαλεῖ κι ὁ κόσμος γύρω μας. Ὅμως, τὶς περισσότερες φορὲς ἡ ἀγάπη αὐτὴ ἐξαντλεῖται σὲ μία συγκυριακὴ ἀνθρώπινη προσφορά, χωρὶς νὰ γίνεται ἀντιληπτό ὅτι Ἐκεῖνος ποὺ πρῶτος ἀγαπᾷ εἶναι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος, μάλιστα, ἀγαπᾷ τὸν ἄνθρωπο ποὺ χάνεται: «Ἰδὼν ὁ Κτίστης ὁλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χερσὶν ὃν ἐποίησε, κλίνας οὐρανούς κατέρχεται» (βλέποντας ὁ Δημιουργὸς τοῦ κόσμου τὸν ἄνθρωπο, τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν Του, νὰ χάνεται μέσα στὴν ἁμαρτία, «λυγίζει» τὸν οὐρανὸ καὶ κατεβαίνει στὴ γῆ), ψάλαμε νωρὶς τὸ πρωὶ σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ τροπάρια τοῦ Ὁρθρου¹.

Ὁ Θεὸς, λοιπόν, ἀγαπᾷ. Μᾶς ἀγαπᾷ. Καὶ μᾶς ἀγαπᾷ ἀπροϋπόθετα, δίχως νὰ ἀξιζοῦμε μιὰ τέτοια ἀγάπη. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος λέγει χαρακτηριστικᾶ, ὅτι ὁ Θεὸς δημιουργῶντας τὸν ἄνθρωπο, τοῦ μετέδωσε τὸ καλύτερο, ἀφοῦ τὸν ἐπλασε κατ' εἰκόνα δικῇ Του, «κατ' εἰκόνα Θεοῦ». Ἐνῶ, τώρα, ποὺ ἔρχεται νὰ τὸν

¹ Τροπάριον β' τῆς Α' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Χριστουγέννων.

ἀναπλάσει, οἱ ὅροι ἀντιστρέφονται καὶ εἶναι ὁ Θεὸς ποὺ «μεταλαμβάνει τοῦ χείρονος»² (τοῦ κατωτέρου). Λαμβάνει «μορφὴ δούλου», ὅπως λέγει χαρακτηριστικὰ ὁ ἀπόστολος Παῦλος³ καὶ τοῦτο, «γὰρ νὰ μᾶς ἐπαναφέρει μὲ τὴν σάρκωσίν Του στὴν ἀληθινὴ ζωὴ, ἀπ’ τὴν ὁποία εἴχαμε ἀπομακρυνθεῖ ἐξ αἰτίας τῆς πτώσεως μας»⁴. Καὶ ἀληθινὴ ζωὴ σημαίνει σχέση. Σχέση μὲ τὸ Θεὸ· καὶ, χάρις στὸ Θεὸ ποὺ σαρκώθηκε, σχέση μὲ τὸν συνάνθρωπο.

Ἀδελφοὶ μου καὶ παιδιὰ μου,

Ἡ ἀγάπη αὐτὴ τοῦ Θεοῦ, ποὺ διέρχεται μέσα ἀπὸ τὸ ταπεινὸ ἐκούσιο «ἁδειασμα», τὴν κένωσίν Του, ἀποτελεῖ «σκάνδαλο» γιὰ τὸν σύγχρονο κόσμο. Ἐναν κόσμον μέσα στὸν ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι, τόσο σὲ ἀτομικὸ ὅσο καὶ σὲ ἐπίπεδο ὁλόκληρων ἐθνῶν, ἀναμετρῶνται καθημερινὰ μεταξὺ τους γιὰ τὸ ποιὸς θὰ κυριαρχήσει, στηριζόμενοι στὴ δύναμη τῆς βίας καὶ τῆς ἐξουσίας τους. Ἡ Ἐκκλησία, ὅμως, τὸ «σκάνδαλο» αὐτὸ, ἐπιμένει νὰ τὸ διακηρύσσει παντοῦ ὡς τὴν μόνη καὶ οὐσιαστικὴ ἐλπίδα αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἀφοῦ, ὅπως λέει καὶ ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «ἂν ἡ ἀγάπη κυριαρχήσει στὸν κόσμον, τότε καὶ ἡ εἰρήνη θὰ ἐδραιωθεῖ»⁵.

Μὲ τίς σκέψεις αὐτὲς, μαζὶ μὲ τὸν Παναγιώτατο Προκάτοχό μου, Μητροπολίτη κ. Ἀνθίμο, σᾶς ἀσπαζόμαστε ὅλους μὲ πολλὴ πατρικὴ ἀγάπη καὶ εὐχόμαστε νὰ ἀπολαμβάνετε διαρκῶς αὐτὴ τὴν ἀγάπη τοῦ Γεννηθέντος Χριστοῦ μας καὶ νὰ τὴν μεταδίδετε σὲ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ

² ΕΠΕ, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἔργα, 5, σελ. 60

³ Φιλιπ. 2, 7

⁴ «μᾶλλον δὲ ρεύσαντας ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ εὖ εἶναι διὰ κακίαν, πρὸς αὐτὸ πάλιν ἐπαναγάγη διὰ σαρκώσεως», στὸ ΕΠΕ, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἔργα, 5, σελ. 40

⁵ Ἰω. Χρυσόστομος, PG 62, 174